

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Cura filiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

IV. (d) Python draco sagittis Apollinis trajectus admonet me alterius draconis seu serpentis, quem Alcon Cretensis, artis jaculatoriae peritissimas confixit. Sedebat forte Alcon venator inter densa dumeta abditus, feris insidias parans, quarum exitio jam paratum in arcu jaculum tetenderat: nec inde procul filiolus, nomine Phalarus, per herbas effusus, liberum in umbra captabat somnum; quando pater seu casu, seu mentis occulta divinatione, conversis illuc oculis, videt nigerimum draconem geminato volumine circa pueri collum irrepisse. Hic Alcon inter spem & metum hærens: cum res longiori consilio tempus non permitteret, statuit filium discrimini, etiam majore cum periculo, eripere, nec suberat aliud auxilium, quam quod eminus adferri posset: scilicet serpentem in ipso gulæ complexu certo sagittæ jactu conficere, ut non modo puerum non laderet, sed ne tangeret quidem. Id quod feliciter successit.

 Qui nato, serpentis corpore cincto
 Plus timuit, dum succurrit: dum jactibus ijsdem
 Interitum, vitam daret; stabilèmque teneret
 Corde tremente, manum; totamque exiret in artem
 Spe propiore metus, dans inter membra duorum
 Unius mortem.

Qua narratione innvitur. 1. Puerum dormientem à serpente invasum esse:

Nimirum juventutis corruptela est otium, & à labore cessatio facillimè pravitatis venenum in eos diffunditur, qui somno & inertia se se permittunt. Deinde, parentis est attendere, quibus vitijs involvatur puerilis animus, ut præsentem ab eo perniciem sapienti consilio avertat. Serpens est improbus Socius, qui se familiariter imprudentis collo circumligat; serpens est lasciva puella, quæ molli amplexu natam ad meliora indolem stringit. Hic pater, hic mater officium suum faciat, pestem à filio aut filia divellat, viperam ē sinu excutiat. Tertiò, quod P. Daniel Bartholus in Geographia Politico-morali insinuat cap. 25. docetur ea dexteritate evibrando esse reprehensionis aculeos, ut in culpam feratur correptionis mucro, non in hominem peccantem. Tam felix ictus non ab arte sagittaria profectus erat; nec sanè ille Alconis Venatoris, sed Alonis patris fuit. Amor esse magister debet, qui doceat, quibus telis instruenda lingua, qua lege moderanda poena. Sapientis commonitio temporis adhibita ex fatuo sapientem facit; importuna

(d) Cura filiorum.

& in-

& intempestiva ex sapiente factum. Meminit hujus Alconis Virgilius.
Eclog. 5. & Manilius lib. 5.

SYMBOLVM XVI.

Iupiter in taurum vertitur.

2. Metam.

Ethicè.

1. Libidinis furor. 2. Corpus decipit animum. 3. Custodia pudicitiae.

Qualia scelerum monstra pro Dijs colerent antiqui Gentiles, varijs commentis Poëtae prodiderunt, in sui præsertim Jovis, Numinum supremi, flagitijs describendis non minus impuri, quam dissipati. Nota est fabula de Europa Agenoris Phœnicum regis filia, quam rex ille Deorum flagitosissimus in speciem bovis transformatus rapuisse, & in Cretam insulam transvexisse singitur.

Ethica.

I. (a) Inest fabula turpi doctrina pulchra; ostendere namque Commentatores ingeniosi voluere, quanta vis, æstus, & furor sit libidinis; quæ ubi prævaluit rationi, ad nullum non dedecus atque turpidinem rapit, adeo, ut nonnunquam viri insignes, quasi è rationis humanæ domicilio exierint, non dubitent cum summa dignitatis & existimationis suæ jactura frenos cupiditatibus, brutorum in morem laxare; de quibus Ovidius

Non benè conveniunt, nec in una sede morantur
Majestas, & amor. Sceptri gravitate relicta,
Ille Pater, Rectörque Deum, cui dextra trisulcis
Ignibus armata est, qui nutu concutit orbem,
Induitur faciem tauri, mistusque juvencis
Mugit, & in teneris formosus obambulat herbis,

Hic igitur Jupiter, tantus ac talis, libidinis impotenti dominio superatus, in *taurum*, animal lascivum, furibundum, & in Venerem

K 3

summo

(a) Libidinis furor.